

فارسی کرمان

/bilu/ بیلو - بیلجه.

بیلو شونه-بیلک شانه، استخوان ترقوه.

/bim e kur/ بیم کور ←

/bif e kur/ بیفسکور.

/binemâz/ «بینماز» - زنی که

درایام قاعدگی است. /z/ «بینماز» -

قاعdegی، عادت ماهانه زنان «فک».

/binoxti/ بی نخنی-بدون کنایه،

حالی از قصد غرض «بلانسبت شما» فک.

/bipâ/ بیپا - یاوه، بی س و ه

«سخنان بی اصل و یاوه» فک.

/bipropâ/ بی پروپا-بی دست و با،

بیعرضه.

/bid/ بید - ۱ - درخت مشهور ۲ -

سوم شخص زمان گذشته از فعل /bidan/

بیدن - (بودن) ۳ - حشره‌ای که پارچه

های پشمی را سوراخ می‌کند «bit»

موریانه در خراسان بیدگویند (آذری)

فل.

/bipir/ بی پیر - لامذهب [در

فحش یا شوخی به کار می‌رود] «از انواع

فحش است» فک. بی عقیده و ناجنس و

نابکار (تهرانی) فل.

/birâ/ بیراه - زشت و ناسرا:

/bed/ بد پیراهم - حرف

زشت و دیگر (نهرانی) «فل».

/birâbîr/ بیرا بیر - خارج از

حساب و قاعده و قانون «سن بسر» فک. [!]

/bidu simk/ بیدو سیمهک -

۳۰-۳۱*۵۷-۱۹ دهستان درختگان

در ۳۵ کیلومتری شمال خاوری کرمان.

هوایش سردسیر و کوهستانی محصول عمده

آن غلات و حبوبات است..

/bidu/ بیدویه-^ه/bidu'ye/ بیدویه-

/bidu'ye simk/ بیدویه سیمهک

/bidu-simk/ بیدو سیمهک. ←

/bife kur/ بیف کور =

/bim e kur/ بیم کور- بوف کور، جفت

- /bib e kur/ بیب کور .

/bije/ بیجه: ۱ - بر جوش درخت،

نهال کوچک ۲ - نتوجه، نسل.

/bikand/ بیکند - آغلی که در

داخل کوه کنده باشد «آغل، زاغه» فک.

/biketâb/ بیکتاب - لامذهب،

بی پیر (در شوخی به جای فحش به کار می‌رود).

* /bil âbâd/ بیل آباد -

۳۰-۴۹ دهکده یک خانواری در ۲۳

کیلومتری شمال باختنی زرند کرمان

- /bil bedas(t)/ بیل بدست -

بیلدار، عملهای که با بیل کار می‌کند

«زارع، رعیت» فک.

← /bildâr/ بیلدار -

/bil be das(t)/ بیل بدست.

/bilkan/ بیل گن - «زمینی زراعتی

که بوسیله بیل کنده شده باشد» -

/bil kâr/ بیلکار - «زمینی که با بیل

پرای کشت آماده شده باشد» فک.

*۵۷-۲۲/ bolbolu/ بولبولو (ئیه-۴)

۱۰- ۳۰ ده هفتاد خانواری ماهان در ۱۸ کیلومتری شمال هر کن-بخش، هواش کوهستانی و کار مندمش کشت غلات و حبوبات و رسندگی و چارپاداری است. این ده باراه فرعی بهشوده می پیوندد.

/boleyt/ بولیت - ابله، ساده، گول

= «فهم، بلید، کندهن» فک = /bōl/

/bolvāz/ بلووضع - /u/ بلووضع - ابله و

قابل ترحم /i/ بليتى ابله - سادگی، گولی

/bol vazmi/ بول وزمی - بلووضعی

/bolγâr/ بلغار: ۱- تراشه پشت

جرم و میشن ۲- جرم بلغاری ۳- تار

عنکبوت = /suz/ کراشک -

بلغارسوز - ابرسوز، وقتی که ابرهای سرخ

رنگ دیده می شوند. «سرخ افق هنگام

غروب ، شفق سرخ» فک. /-bastan/

بلغارستن - بیدا شدن پوست کلفت و

خشن روی زخم یا روی بدن = کپنه

بسخن [تهران]، فک.

*۵۶-۵۴/ boluce/ بلوچه -

۳۰-۴۸ دهکده سه خانواری دهستان

حرجند در ۸۵ کیلومتری شمال باختری

کرمان

/boleyt/ بلووضع ← /bolvāz/

بلیت .

/bon/ بن ← بون

/bonâk/ بناک - ۱- آبی که

به قسمت آخر کرد زراعتی بر سد ۲- قسمت

پائین کرد زراعتی، فک .

/bonâki/ بناکی - آخری،

/kort e-/ گرت بناکی - آخرین کرد .

/biriš/ بیریش - بجه خوشگل ، امرد .

/birun/ بیرون - خارج ،

/raftan/ بیرون رفتن : ۱- خارج شدن ۲- به قضای حاجت رفتن و حالت اسهال داشتن (خراسانی) ، قل .

/felun o-/ بیسار -

فلان و بیسار - چنین و جنان ،

/felun miše bisâr miše/ فلان

می شود و بیسار می شود: چنین می شود و جنان می شود .

*۳۰-۲۹-۵۷-۳۵/ biše/ بیشه -

دهکده بیست ۱۰ خانواری از دهستان چهار فرسخ در ۱۶ کیلومتری شمال شهرداد کرمان. هوای آن گرم است .

/bix/ بیخ - بن، ته، ریشه، منشا،

پایه کار. پایان /peydâkerdan/ بیخ

پیداگردن - بسدهواری برخورد کردن،

با اشکال مواجه شدن «دنیال پیداگردن.

باشکل برخورد (تهرانی) ، قل .

/bixod/ بیخود - بیهوده، بیجهه

/i/ بیخودی - به بیهودگی ،

/az xod bixod/ از خود بیخود - از خود

بیخبر /âdem e-/ آدم بیخود - آدم

بیفایده و بیخاصلیت. «کسیکه بدرد کاری

نمیخورد (تهرانی) ، قل .

/bakk/ باک ← /bak/ باک .

/bôl/ بل ← /boleyt/ بلیت .

/bolboli/ بولبoli - مخلوطی از

حبوبات آبین، «از خودا کهای بازاری

است. نخود و عدس و چمندر را میینند

و میفرشند، فک . ← گف

ده» فک .
/bongâr/ بنتگار - «آبی که از سقف قنات تراویش کنند» فک .
/bonguš/ بنتگوش - غده پاروتید .
 تورم این غده را پایین آمدن بنتگوش گویند . غده های زیر گوش که هنگام سرما خوردگی آماس میکنند . بن گوش با این /bone guš pa'in umadan/ اومدن ورم کردن غدد بنا گوش در اثر سرما خوردگی - مومولا آنرا [با فشار انگشتان] بالا میکشند و آماس آن به وجود پیدا میکنند» فک .
/bonice/ بنیجه - «سر بازانی که از هر آبادی به نسبت ساکنین آن میگرفتند -» /bandi/ تعیین تعداد سرباز نسبت بتعداد ساکنین ده، فک ← /bonj e[baxš/ بندرو] /boniku/ بنیکو - از لوازم فلاییافی و کرباسیافی است و آن چرخکی است که تقریباً عمود بر واپای ای نصب می شود و کلاف را برای باز کردن بر آن سوار می کنند .
/bonje baxš/ بنجه بخش - « تقسیم زمین بحسب کشتکاران ده یا مزرعه برای کشت سالیانه» فک ← بنیجه .
/bonjol/ بنجل : ۱- کالای بی مشتری و پس مانده و بی ارزش ۲- آدم پست و بی مقدار « آنچه که در دکان و انجار بماند و خریدار نداشته باشد = شیخودگان [تهران] تو سما در مرور آدمی که بدرد کاری نمیخورد هم گویند» فک .

/bon cāq/ بنچاق - سند تقسیم ملک و زمین = /bonice/ بنیجه ← بنیجه .
/bondar/ بندر - «انتهای دره و آخرین آبادیهای آن» فک ← گف .
/bondere moezzâbâd/ هوز آباده ۵۷-۴۹*۳۰ ده بیست خانواری دهستان حرجند در ۶۳ کیلو متری شمال کرمان هواپیش کوهستانی و کار مردم آن کشت غلات و حیوبات و قالیبافی بانشه است .
/bondere vâly âbâd/ بالی آباد - دره خوش آب و هوای بیست در ۳۰ کیلومتری خاوری کرمان .
/bondaru-simk/ بندرو (گیه) سیمک - دهستان درختگان در ۴۰ کیلو متری شمال خاوری کرمان .
/bone/ بنه - درخت، درختان تنومند را که دارای یک تنه اصلی باشد نیز گویند . /gerdu/ بنه گرد و .
/bon e dar/ بن در - ۳۳-۵۶ دهکده پنج خانواری در ۱۵ کیلومتری شمال خاوری کوهستان کرمان .
/bon e bâdg/ بن داده - نام سابق محله شهر کرمان .
/bon e dou/ بن دو - آخر ، سر آخر /i/ - بن دوی - آخری، آخرین .
/bon e kâr/ بن کار - کاریز .
 ۱- مادر چاه قنات ۲- قسمت آخر کار بافته شده، فک . ۳- پایان کار .
/bongâ/ بنگاه - «خانه های رویتی

(در کارت بازی)، داخل جمعیت نام تجارتی شدن

/borâq/ براق - صفت گر بهی بی که

دارای موهای بلند و نرم است،

/xodeše= kerd/ خودش را براق کرد

آماده حمله و پر خاش شد «براق شدن»

خشمنگین و عصباً نی شدن (تهرانی) «فل.

/bor bor/ بربرب : ۱- دارای

بو بدگی بسیار ۲- صفت نگاه خیره و

زینده، /negâ mikone/ برابر نگاه

می گند = زل زل [تهرانی].

/boreng// برق - برش، قطعه،

// جیزی که دارای قطعات و برش های

زیاد است «پره پره»، مثل نارنگی یا

پر تقال پوست کنده که پره های آن از هم

جدا شده باشند «فل.

/boreš(t)/ برش: ۱- تکه و قطعه

۲- برندگی و کار آمدی /-dâstan/

«کاری وجودی و کار بر بودن» فک. «لیاقت

- عرضه - قابلیت (تهرانی - بهدینان) «فل.

- /bornâbâd/ برهان آباد -

۳۱-۵۶*۵۶-۳۱-۱۶*۳۱-۰۶-۰۴ دهکده ۴ خانواری

در شمال خاوری بخش مرکزی راور

کرمان.

/borou borou/ برو برو - اوج

قدرت و رونق کار و بازار رونق و سر د

سامان زندگی . مثلاً گویند «روز برو

بروی فلان است» فک.

/borou byâ/ برو بیا - آمد

و رفت «دم و دستگاه و رونق کار و زندگی

(تهرانی) «فل.

/borr/ برس - «گروه، جرگه، جماعت،

یک برسیوت، یک برس گوسفند، یک برس آهو»

/bon ju/ بنجو : ۱- آبی که تا

اندکی پس از قطع جریان در آه جو

جاریست ۲- «بن، سوک، سوراخ سنجه»

فک . در مورد اخیر همسنگ /sonju/

است و به معنی بن کار و میشا و سرجشة

آن است .

/bon koti/ بنکتی - کوچکترین

بچه حیوان از یک شکم چندقاو. به معنی

کوچکترین فرزند را هم /هـ/ می گویند.

«آخرین بچه پدر و مادر = نه تغیری

[تهران]» فک .

/bon tox(m)/ بن تخم - مقدار

بذری که برای ده یا مزرعه ای لازم است

«مقدار بذر که دردهی کاشته شود» فک .

/bonu/ بنو - یابین رو ده کلفت

که نام فرنگی آن Condylome است.

/bonun/ بنسان - *۵۶-۲۸

۳۱-۰۶ دهکده ۱۲ خانواری دشت خاک

در ۴۳ کیلومتری شمال زرند کرمان،

هوابش کوهستانی و محصول آن غلات و

حبوبات است .

/boq/ بق: ۱- بقیه ۲- حالت

کسی که رو ترش کرده باشد /-kerde/

رو ترش کرده است ، گریه در گلولیش گیر

کرده است، «بغن = اخم و ترش و گئی

(تهرانی)» فل .

/boγz/ بغض - حالت کسی که

گریه در گلولیش گیر کرده است ← /boq/

بق .

/bor/ برو - برس . /-zedan/ بز

زدن - برش دادن (در کارت بازی) ،

/xordan/ بز خوردن - برس خوردن

بخش کاره‌رد آن کشت غلات و دامدار است
بُوو /bowu/ - باهو، بازو
بُخو /boxou/ : دستبند و پابند
 اسب و دیگر حیوانات و زندانیان ۲-
 «برآمدگی پشت پایی خر و اسب. بخوهای
 بلند عیوب مال است /boland/» **بُخو**
 بلند - اسب و خری که برآمدگی عقب
 پایشان بلند باشد و این از عیوب مال است»
 فلک .

بُخو بُر /boxou bor/ - دزد
 فلاش ، دزدی که بخو (دستبند) را هم
 می‌برد: «زرنگ ورنده و پاردم ساییده»
 - **bexow bebor** =
 آدم حقه باز، وردار و رمال (تهرانی) «فل
بُخولق /boxou loq/ - مجده است
بُخو /boxou/ ←
بُخور /boxur/
بُخور گردن /kerdan/ - به کسی دل
 باختن ولاسیدن، «بخار رادر آتش رینختن.
بُخور رنگ کردن /rang kardan/ لاس زدن» فلک .

بُز بگیر /boz begin/
 بزن گیر /boz-gir/ صرفه بین ، ارزان
 خر، کسی که در فکر خریدی بسیار ارزان
 و پر منفعت باشد» فلک .

بُوزینه /bozine/ «جنس بز»- فلک .

بُزمهچ /boz moc/ سوسمار لیبی،
 سوسمار بزرگی که شیر دامه را از
 پستانشان می‌مکد «جلپاسه بزرگ» =
 بزمجه- **/bozmajja/** [تهران] » فلک .

بُزرجونا /bozorgunâ/ بزرگان
 «اعیان واش اف» فلک .

فلک. **بور =** گله گوسفند. استخر بزرگ
 (لار) ، فل . **بره =** گله کوچک
 گوسفند (آشیانی) ، فل .

بروک /boruk/ - «انواع مختلف
 انگور که خوش‌های آنها را با نیز بندند و
 به اویزند تا خشک شود فلک» انگور بندی
doruni/ کرده «بادمجان یا کدو یا خیار شنگ
 [= خیار چنبر] را نازک بریده و در
 روغن سرخ می‌کنند و سپس با کشک
 می‌خورند = بورانی [تهران] ، فلک .

بورز /borz/ «بلند» فل . مرتفع
بورف /borf/ «بلندی» فلک. ارتفاع ۵۷۱-۵۱۷
 جای بلند و مرتفع .

بوش /boš/ ۱- کلاله‌ذرت وجو و گندم،
 شاخ و برق، برگهای نازه جو و گندم
 که پیش از خوش‌بستن از کشتن ارها برای
 علوفه دامها فراهم می‌کنند. «سیزه جو
 و گندم که برای خوارک دامها مصرف
 شود. «یک بش عاف» = یک بغل علفه» فلک
 [؟] یک بش علف معمولاً یک شاخه علف
 را گویند و یک بغل، ظاهراً اشتباه است.
بوته /botte/
وتبار /bi-/ بی بته- بداصل، بی تبار. «آدم
 = bibotta بی پدر و مادر و نااصل» فلک
 بی اصل و ناجهوب (تهرانی) ، فل .

بوونه /boune/
علی بوونه گیر /ali boune gir/ ←
 گف .

بورو /bouru/ = بیروئیه
 ۳۱-۵۵-۵۷* کاشت خاکواری
 کوهبنان کرمان در ۳۸ کیلومتری مرکز

/bureyi/ بوره‌یی - هوسناک ، /sege/ سگ بوره‌یی - سگی که به بوره طمعه بهاین درو آن درمی‌زند در کنایه به اشخاصی که در آرزوی چیزی سر از با نمی‌شاستند گفته می‌شود .
/bu xoš/ بوخوش - بوی خوش ← گفت .

- /byâbun sejâf/ بیابان سجاف /âsemun lâf/ آسمان لعاف - بی‌بناء و بی‌سر و سامان ، بینوا دکسی که از بی‌سامانی در بیابان گردد . بوس و سامان فک .
/byun/ بیون - «بیون» [؛] فک .
[؛] /biyun/ بیون - «صبح زود هنگام سحر ، سیمده دم . فب »

C

* /cadrut/ چدروت - چتن و د ۴۴-۵۶ *
۳۰-۳۹ بخش ششصد خانواری در ۵۴ کیلومتری کرمان . هواپیش معتمد و محصول آن غلات و حبوبات و کار مردم آنجا کشاورزی ، قالیبافی ، چارپاداری و پیلهور است .

/caft/ چفت - چوب بست ، بست جوبی بر اس تاک و گل وغیره .

/cafte/ چفته - چوگان .
/bâzî/ چفته بازی - چوگان بازی ، (باده) /caftu/ چفت - چفت کوچک - چفته کوچک /caftu bâzî/ چوگان بازی (باده) /gucaftu/ گوچفت - چفت ، این و ازه .

/cafk/ چفک - چفت ، این و ازه .
/cu/ چوا به کار نمی‌رود و پارسینگ واژه /cu/ چو است ; /cu=/ چو چفک .

/boz qorme/ بزرقرمه - غذای مشهور که با گوشت و کشک سایده و سیر فراهمی کنند . غذائی است که از بره تولدی بزینه و پیاز فراوان و لپه و نخود تهیه کنند و گاهی هم مغز گرد و در آن رین ند و با کشک و سیر خورند «فک» .

/budu/ بودو - بودناک ، بدبو .
/bumâderan/ بومادران - «از گیاهان داروئی است . در کوهستان می‌روید و گلهای زردرنگی میدهد . برای اسهال مفید است . بومادران . فب » فک .
/bun/ بون - بام ← گفت ، =ambâr/ بون امبار - بام امبار ، دیواره چاه و کاریز . /doui/ بوندوی - بام اندود . /bon e kâr/ بون کار ← /bun-e kâr/ بن کار .

* /bunu/ بونو [تیه] - ۵۶-۵۵
۳۰-۵۶ دهکده ۴ خانواری دهستان حنکن در ۴۳ کیلو متری شمال خاوری زرند کرمان .

/bunu-gisk/ بونو (تیه) گیسک - ۳۰-۵۵ * ۵۶-۴۳ دهستان سریان در ۱۵ کیلومتری شمال خاوری زرند کرمان .

/bunu'îye/ بونو تیه ← بونو .

/bu pološ/ بو پلش - بوی پلشت ← /pološ/ پلش - /buq/ بوق - /ahde= ahde= عهد بوق - دوران گذشته .

/bur/ بور - ۱ - خیت ، کله شده ، از میدان در رفته ، دماغ سوخته . ۲ - رنگ معنوی وف .

/ta~...re darâovordan/ تهچته ... را درآوردن - مافی الضمیر کسی را کشف کردن. کسی را به افشاری راز واداشتن .

/cantu/ چنتو - چنته کوچک - مقدار کم به اندازه بی که با نوک انگشتمان یک دست توان برداشت، /ye~yi/ یک چنتو بی «مشتی، کمی، مقداری» فک .

/canz/ چنzer - بونه بی آنکه به شکل خارپشت است و برای سوخت به کارمی رود.

/caP/ چپ - ۱- کسی که با دست چپ کار کند = /das=i/ دست چپی ۲- چشمی که اعور است = /kâj/ کاج = /kelâj/ کلاچ. ۳- ناخن انگشت میانه دست چپ که قالیها فان با آن نار قالی را جلو می کشند و ازان به جای قلاب استفاده می کنند. ۴- مخالف ۵- «اسیوی» که دو پا و دست راستش سفید باشد. در مرور چنین اسیوی گفته اند: دو پای سفید و یکی دست زاست بدورش مرو کاین نشان بلاست، فک .

«چپ، احول، لوح، کسی که کارهایش را با دست چپ انجام می دهد (این قبیل اشخاص را چپ دست و چپ بال نیز گویند)» فلیع *

/ancor/e/ چپن چراغه = /andar qeyci/ چپ اندر قیچی - کچ و معوج - قیقاق. به طور نامنظم و نامرتب، بدون رعایت نظم و قاعده و تن تیپ. فلیع = «چم اندر قیچی» فلیع .

/be~yal/ چپ بغل - کسی که در کشتنی

= /cakle/ چکله - چکه - قطره = /cek/ «چک»، فک. // قطره قطره = /cekcek/ چک چک = /cakcak/ چک چک .

/cam/ چم - پیچ، تاب، // خم و چم = پیچ و خم. پارسیگ «خم» است «پیچ کوه و جاده (ط) راه است ط - خراسانی) دومان ومه (آذری)، لب رو دخانه و کنار جوی، وستور (کردی)، فل. // xam/ بچ و تاب، فرش، چابکی و فرزی = /cem o xam/ چم و خم .

/cambar/ چمبر - چنبر، دول، خمپیده // چمبر = چنبره حلقة چوبی دلو آب (لبه دلو که معمولا حلقة ای آهنه است، فک، دول بی چنبره، ضرب المثل گشادی است. * /camgou/ چمگو - چم گاو ۶۰-۵۷ * ۱۹ - ۳۰ دهکده سه خانواری دهستان در ختنگان در ۴ کیلومتری شمال خاوری کرمان .

/campâte/ چمپاته - چمپانه = /compâte/ چمپانه - «نوعی نشستن که زانودر بغل گیر نده، فک = /contak/ چنتک: چنتک زدن = چمپانه زدن .

/cangak/ چنگاک - قلاب «قلاب ماهیگیری، قلابی چند شاخ که با آن دلو در چاه افتاده را بیرون آردند، [فب] ». فک .

/cante/ چنته - ساکی که درویشان به خود آوینند // ته چنته - مافی الضمیر.

* فلیع = فرهنگ لغات عامه اه .

/âšoqeš bâ ma cap šode/ **یعنی با ما مخالف شده است**، فک .

/cappâti/ **چپاتی**-رفتار شادمانه و طربانگین، رقص و ادای شترما بازه .

/kerban/ **ازشادی** بدرقص درآمدن .

چپاشه - **capâta** = لکد شتر - لمپر (ف)، فل .

۱- **چرب**- روغنی ۲- **زیاد** /carb/

/o celâs/ **چرب و چلاس** - آلوده به چربی «بر چربی»، چرب و جسمینده، فک .

/idân/ **چربیدن** - زیاد بودن، زیاد آمدن /undan/ **چرباندن** - زیاد کردن، کفردا سنجکنن تر کردن، در معامله به نفع خردادر عمل کردن . /i/ **چربی** - روغن، پو، /ru/ **چربو**- چرب، روغن مالیده .

۱- **روغن مالیدن** ۲- **بافحش** یا کتفک از خجالت کسی در آمدن .

/car car/ **چرچر** - سورجرانی ،

/kerdan/ **سورچرانی** کردن-شکم را از عنزا در آوردن، پانفون خورددن، «با غذا در درس سفره بازه کردن = کل کل کردن، «چرچری هیکند» یعنی فی الجمله معاشر دارد»، فک . **چرچر** = فراوانی خورد و خوراک (ط)، فل .

***carmız/ چرمیز** - ۲۰-۵۶

۳۱-۳۱ **دهکده** پنج خانواری کوهبنان در ۱۷ کیلومتری شمال راه کوهبنان به کرمان .

بادست و بغل چپ کار می کند .

/cap cap/ **چپ چپ** = نگاه آمیخته با قهر و عتاب را نگاه /.../ گویند .

چپ چاق - کسی که در چوگان بازی گویرا بادست چپ می جاقد (می قاپد) . بازی مخصوص چوگان که گوی را باید با دست چپ بچاقند (بقاپند) . «[رک - ماهان]» نوعی بازی است، فک .

/das/ **چپ دست** - کسی که با دست چپ کار کند = /das-i/ **دست چپی** .

/eki/ **چپکی** - وارونه، واژگون، از چپ = **cepeki/ چپکی** ،

/sevâr kerdan/ **چپکی سوار کردن**، کسی را وارونه روی خری سوار کردن و دور شهر گرداندن، این عمل نوعی تنبیه بوده است، فک .

/eru/ **چپ رو** = پشت و رو (لباس یا فرش و پارچه)، وارونه، بر گردانده /eru kerdan/ **چپ رو گردن** - بر گرداندن، وارونه کردن /ru šodan/ **چپ رو شدن** - وارونه شدن .

/endâxtan/ **چپ انداختن**، پشت و رو کردن، واژگونه جلوه دادن، فک .

/kerdan/ **چپ گردن** - چیه کردن، واژگون کردن .

شمان : ۱- **چپه شدن**، واژگون شدن ۲- **با کسی به دشمنی و صرافت برخاستن** = **oftâdan/ چپ افغان ادن** - «نیمه دشمنی و مخالفت با کسی پیدا کردن» . آنچش باما چپ شده -